

ληλό του, που είναι πλέον μέλος της Κ, να του πουλάει ρακί σε πόλη της Βλαχίας. Το ρακί συγκέντρωνε ο τελώνης από το 3% που εισέπραττε ως δασμό σε είδος³. Τα χρήματα που είχε συγκεντρώσει τα είχε στείλει με φαινομενικά έμπιστο πρόσωπο –πιδανόν διοικητικό υπάλληλο στο Ρίμνηκο (στ. 14-15 «βασιλικόν ἄνδρωπον»).

στ. 10-18 Προσκόμιση αποδεικτικού εγγράφου από τον εναγόμενο πρώην υπάλληλο για την παράδοση, ως παρακαταδήκη, του προϊόντος της πωλήσεως στον κομιστή. Ομολογία του τελευταίου ότι παρέλαβε τα μισά χρήματα (1 ασλάνι=2 φιορίνια), τα οποία όμως δεν είχε παραδώσει, όπως και το άλογο.

στ. 20-25 Το Κριτήριο εκτιμά ότι ο κομιστής αδέτησε τους όρους της παρακαταδήκης, δεωρώντας έγκυρο το έγγραφο, και απαλλάσσει τον εναγόμενο από κάθε ευδύνη, κατευδύνοντας τον ενάγοντα να διώξει τον κομιστή στον φυσικό του δικαστή στη Βλαχία.

στ. 25-27 Η αποπληρωμή του μισδού του εναγομένου δα γίνει όταν ο ενάγων εισπράξει τα χρήματα από τον κομιστή. Επομένως, αναγνωριζόταν ευδύνη του υπαλλήλου για την επιλογή του κομιστή, ενώ η σχετική αξίωση του ενάγοντος δεν αποσβέννυται μέχρις ότου ικανοποιηθεί⁴.

στ. 27-29 Υπόδειξη του Κριτηρίου στον ενάγοντα ότι ο κομιστής δα μπορούσε να διωχθεί και ποινικά, προφανώς για να εκφοβίσει τον τελευταίο και να καταβάλει τα χρήματα που του εμπιστεύθηκε ο εναγόμενος.

1. Ο συντάκτης μεταγράφει στα ελληνικά τη ρουμανική ορδογραφία (Alexandru), χωρίς να εξελληνίσει εδώ το όνομα.
2. Συνοριακή φρουρά (βλ. αν. Μέρος Γ', εγγρ. 68, και Γλωσσάρι).
3. Βλ. ΕΚΣ, σσ. 39, 41, 110.
4. Για τη δυνατότητα επισχέσεως μισδού, βλ. ο.π., σ. 188 και σημ. 139.

10

1726/IV/20
χ. Ιωάννη Αδάμη

978/φ 7r

**Απόφαση οριστική. Καταγγελία για υπεξαιρεση μετά από συμβιβασμό συντρόφων. Όρκος. Αφορισμός. Χρεωστική ομολογία.
Διαζευκτικό διατακτικό αποφάσεως.**

// || 1726. || ἐν μηνὶ Ἀπριλλίῳ 20. Εἰς Σιμπῖνι.

^{2/} Παρόησιαζόμενος κατέμπροσθεν ἡμῶν ὁ κύρος^{3/} Νίκος Κύριου μετὰ

τοῦ κὺρο Δημήτρη Μολδοβάνου,⁴ διὰ κάποιαν παλαιὰν συντροφίαν ὅπου εἶχαν ἀνα⁵/μεταξύτους εἰς τὸν καιρὸν τῶν Κουρούτζων, διὰ τὴν ὅποι⁶/αν καὶ ἐσάσθηκαν, καὶ ἔχει δομένον καὶ γράμμα ἔξο⁷/φληστικὸν περὶ τούτου ὁ κύρο Νίκος, μὰ ἔσωντας νὰ ἔχῃ⁸/ ὑποψίαν ὡς αὐτὸς κύρο Νίκος ἀπάνω εἰς τὸν κύρο Δη⁹/μήτρην, τὸ πῶς νὰ ἔλαβεν ἦγουν νὰ ἐμάζωξεν πα¹⁰/ ράνω ἀπό ἑκατό φλορίντζια, ὅπου ἔδωσε τοῦ κύρο¹¹/ Νίκου ἀπὸ τὸ χρέος ὅπου εἶχαν μειρασμένον, ἐκρίδη¹²/ εὔλογον παρ' ἡμῶν, ὅτι νὰ εἴναι δεληματάρης ὁ κύρο¹³/ Νίκος νὰ βάνη εἰς ὄρκον τὸν κύρο Δημήτρην, ἢ νὰ τὸν¹⁴/ ἀφορέσῃ περὶ ταύτης τῆς ὑποδέσεως, καὶ νὰ γίνεται¹⁵/ κοντέντος μὲ τοῦτο. τὰ δὲ δέκα ὀχτώ φλορίντζια¹⁶/ ὅπου φανερώνει μέ Όμολογίαν ὡς κύρο Δημήτρης πῶς¹⁷/ νὰ τὰ ἐδάνεισεν τοῦ κύρο [[Δημήτρης]] Νίκου, εἰς τὴν χρεία¹⁸/ αντου, νὰ ἔχῃ ὡς κύρο Νίκος νὰ τοῦ τὰ πλερώνη,¹⁹/ ὅδεν γράφομεν διὰ ἔνδειξιν ἐν παντί κριτηρίῳ.

²⁰⁻²⁵/ δεόδωρος Ιω(άννου) νοίν προείχεστος, μαργαρήτης γεωργη(ου):—, σταμος, κώστα mp, ἀναστασις στεφανου, γιάνης: λεόντι νῆν καπετάνος, ελεύθερης αγγέλ(ου) mp.

στ. 2-7 Η ποινική αγωγή αφορά στην εκκαδάριση συντροφίας η οποία είχε περαιωδεί με συμβιβασμό πριν από 20 περίπου χρόνια¹.

στ. 8-11 Ο ενάγων είχε υποψία ότι ο εναγόμενος είχε υπεξαιρέσει ποσό χρημάτων, εισπράττοντας για χρέη διαφόρων πραματευτών («χρέος ... μειρασμένον») προς τη συντροφία περισσότερα χρήματα από το μερίδιο που είχε δώσει στον ενάγοντα κατά τον συμβιβασμό.

στ. 12-15 Επειδή υπάρχει μόνον υποψία για την τέλεση της πράξης, η λύση που προκρίνεται από το Κριτήριο είναι διαζευκτική: ο ενάγων, κατ'επιλογήν του, είτε δα επαγάγει απαλλακτικό όρκο στον εναγόμενο είτε δα ζητήσει την απαγγελία αφορισμού². Με οποιαδήποτε λύση επιλέξει ο ενάγων, δεωρείται ότι δα ἔχει πλήρως ικανοποιηθεί. Είναι χαρακτηριστικό ότι δεν ανατρέπεται ο γενόμενος συμβιβασμός.

στ. 16-18 Ο ενάγων υποχρεούται να εξοφλήσει τη χρεωστική ομολογία του, ανεξάρτητα από την υπόδεση της υπεξαιρέσεως³.

1. Βλ. αν. Μέρος Β', εγγρ. I/4, ὅπου αναφορά στην εξέγερση των Κουρούτζων.
2. Βλ. ΕΚΣ, σ. 238 και σημ. 435. Ο αφορισμός δα απαγγελλόταν *in abstracto*, διότι δεν υπήρχαν μαρτυρίες ή άλλη απόδειξη (πρβλ. αν. Μέρος Γ', εγγρ. 53 και τα εκεί σχόλια).
3. Για την οποία βλ. ὥ.π., σ. 226.

